

FOAIA POPORULUI

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an . . . . . 5 cor. 40 bani.
Pe 6 jumătate de an . . . . . 2 cor. 70 bani.
România, America și alte țări străine 11 cor. anual.
Abonamente se fac la „Tipografia Poporului” Sibiu.

Foaie politică Apare în fiecare Duminică.

Telefon Nr. 146.
Adresa telegrafică: „Foaia Poporului”, Sibiu.

INSERATE:

să primească la BIRoul ADMINISTRAȚIEI
(Strada Măceșilor Nr. 12).
Un ziar pe săptămână 14 bani, a doua-ora
12 bani, a treia-ora 10 bani.

Mai bine este a face milostenie, decât a strânge aur.*)

De Dr. Ioan Lupaș.

„Mai bine este a face milostenie decât a strânge aur, căci milostenia din moarte izbăvește și curățește tot păcatul; ceice fac milostenie și dreptate, umplea-se-vor de viață, iar ceice păcătuesc, vrăjmași sunt vieții sale”.

Cartea lui Tovie, XII v. 8

Aceste cuvinte și cerești le-a împărtășit fail lui Tovie, căci acesta voia să-și dea averea sa drept răscumărtru că l'a însoțit în călătoria și l'a trimisese bătrân și l'a ajutat să scape de războiul său din orbă, de care murise opt ani de zile.

Spre adevărul adânc și vecinic cuprins în aceste cuvinte ale lui Ratail sunt datorii astăzi toți preoții lui Christos să cheme cu nepegetată stăruință luarea aminte a tuturor creștinilor, îndemnându-i cu vreme și fără vreme, să facă neîncetat fapte de milostenie, spre a se putea izbăvi de moarte, umplându-se de viață.

Este adevărat, că credincioșii bisericii noastre s'au silit în toată bună vremea să împlinească, în măsura puterii lor, cuvintele celor cari n'au încetat a-i îndemna la cât mai multe fapte de milostenie creștinească, plăcute lui Dumnezeu și oamenilor.

Dar mai ales dela începutul războiului meoace, de când a trecut ca o sabie de groază prin sufletul tuturor vestea despre multele nenorociri, ni s'a descoperit într-o măsură vrednică de toată lauda cugetul și aplicarea credincioșilor noștri spre milostenia cea izbăvitoare.

Poate vă mai aduceți aminte, că în cuvântarea ce am rostit dela acest loc în 20 Septembrie anul trecut. — îndemnându-vă cu apostolul Pavel să purtați sarcina unu

altuia, căci așa veți împlini legea lui Christos,* — v'am fost făcut dare de seamă și v'am arătat, că toate darurile de bună voie, nărunte și mari, câte ați dăruit într'un an de zile pentru ajutarea deaproapelui năpăstuit, s'au urcat la suma însemnată de 18377 cor. 74 sil. De atunci și până acum au mai urmat și alte colecte pentru hainele de iarnă pe seama soldaților de pe câmpul de luptă, precum și pentru hainele, cari s'au împărțit la Crăciun celor săraci, pentru procurarea unor odăjdii pe seama sfințelor noastre biserici, pentru darurile de Crăciun ale soldaților, ale văduvelor și familiilor lipsite, pentru pâinea și carnea, ce s'a împărțit acestora de sfințele serbători. Toate acestea s'au urcat la suma de 2125 cor., cari laolaltă cu cele 18377 cor. 74 sil. dau suma de peste 20500 coroane. Atâta este milostenia, pe care o ați făcut cu știrea noastră și la îndemnul nostru! Câtă veți mai fi făcut, fiecare în parte, urmând poroava Scripturii: *să nu știe stânga, ce face dreapta*, nu voim și nu putem să cercetăm. Dumnezeu le știe însă pe toate și va răsplăti cu măsură plină și îndesată, fiecăruia după vrednicia sa!

De astă dată porunca mai marilor noștri și învățătura sfintei noastre biserici, care între faptele milosteniei impune credincioșilor săi și datorința de a îngriji de cei rămași orfani, ne îndeamnă să ne îndreptăm iarăși cu rugămintea stăruitoare spre bunătatea milostivă și înțeleghătoare a inimilor voastre, punându-vă înainte cuvântul Sfintei Scripturi, care zice că „mai bine este a face milostenie, decât a strânge aur, căci milostenia din moarte izbăvește și curățește tot păcatul: ceice fac mi-

lostenie și dreptate, umplea-se-vor de viață, iară ceice păcătuesc, vrăjmași sunt vieții sale”.

Războiul acesta a scos la iveală multe lipsuri și neajunsuri ale vieții noastre de obște. Intre altele s'a văzut, cât de rău este, că biserica noastră nu a înființat până acum un orfelinat mare, un loc de adăpost pentru copilașii, cari rămân orfani, după ce tatăl lor și-a jertfit viața pentru tron și patrie. Toate bisericile și toate neamurile se silesc a-și îndeplini datorința față de astfel de orfani, ocrotindu-i și crescându-i creștinește în așezăminte înființate anume spre acest scop.

Acum era sosit pentru noi și ceasul al unsprezecelea; de aceea conducătorii bisericii noastre s'au simțit datorii a face pașii de lipsă pentru înființarea unui orfelinat în Sibiu pe seama copilașilor de legea și de neamul nostru.

Pentru adunarea sumelor neapărat trebuitoare ei au început o colectă, la care roagă să contribuie toți creștinii cei milostivi. S'au adunat și până acum sume frumoase și este bună speranță, că se vor aduna și mai multe în viitor, dacă nu va lipsi stăruința, dragostea și însuflețirea, cari sunt cele mai bune chizășii pentru înfăptuirea oricărui lucru mare.

Tuturor credincioșilor bisericii noastre li s'a adresat un cuvânt de îndemn din partea Consistorului arhidiecezau prin hârtia (Nr. 12565/915 plen.) care este cel din urmă act istoric, iscălit de adormitul în Domnul Arhiepiscop și Mitropolit Ioan, înainte de a-și închide ochii pe veci. Ascultați acest cuvânt arhieresc, care sună acum ca și când ar veni de dincolo de mormânt, din cealaltă lume. Deci suntem cu atât mai mult datorii a împlini rugămintea

*) Cuvântare rostită în biserică cea mare din Săbiște, la 7 Februarie 1916, înainte de a începe colecta pentru orfelinat, din casă în casă.

*) Galateni VI. 2.

și sfatul părintesc cuprins în acest cuvânt...

Cu prilejul examenelor școlare ați auzit adeseori pe copilași declamând:

*Priveghitori din alte țări
Vin doina să ne asculte
La nai sunt cântece și flori
Și lacrimi multe, multe...*

Aceste cuvinte din urmă, despre mulțimea lacrimilor, niciodată n'au fost așa de dureros de adevărate, cum sunt acum și cum vor fi și după încheierea acestui nefelic războiu. Unde pot fi lacrimi mai dureroase, mai amare și mai arzătoare decât lacrimile orfanilor și săracilor, despre cari spunea cu multă dreptate cronicarul moldovean Ioan Neculcea, că nici soarele, nici vântul nu le poate usca, fără numai dragostea creștinilor cu milă.

Să avem deci cu toții, ca niște creștini adevărați, dragoste și milă pentru mulțimea orfanilor și să grăbim cu darurile noastre de bună voie, ca să putem svânta cât mai multe șiroaie de lacrimi. Este adevărat, că greutățile și cerințele traiului nostru sunt apăsătoare la timpul de față. Dar dacă ne vom gândi, că bunul Dumnezeu a păzit până acum satele și locuințele noastre de viforul războiului, care băntue fără cruțare în alte părți, dacă vom cugeta, cât n'ar fi dat din averile lor cei năpăstuiți de războiu, ca să poată înlătura cumva primejdia dela casele lor, va fi ușor să înțelegem, că din multul sau puținul, de care ne-a învrednicit Dumnezeu, suntem datori să rupem și acum o părticică și să grăbim a o duce drept jertfă curată pe altarul iubirii de aproapele, bine știind că pe dătătorul de bună voie iubeste Dumnezeu.*)

Este în deosebit cunoscut, că alături de rugăciune, fapta bună și milostenia sunt aripile de înălțare a sufletului creștinesc spre izvorul mântuirii. *Cine ce dă, lui își dă* cu multă înțelepciune o vorbă din bătrâni. Adevărul cuprins în aceste scurte cuvinte îl întărește și următoarea întâmplare despre un om lipsit și strâmtorat, care primia zilnic milostenie dela o femeie bogată, dar nu mulțămia niciodată altfel decât rostia aceste cuvinte: *Cine ce dă, lui își dă!* Femeia dela un timp începuse a fi neîmpăcată cu aceste cuvinte, cari i se păreau prea îndrăznețe. De aceea cu gândul, să scape de acest om, într-o zi puse otravă în pâinea dată lui. Bietul om, fără să știe ceva despre aceasta, porci cu pâinea în traistă și la marginea unei păduri întâlni pe un tânăr desbrăcat, aproape gol și plângând. Tânărul îi luaseră tot, iar el rătăcise toată noaptea flămând prin pădure. Omul sărac scoase pâinea din traistă, și fiindcă era milos, o dădu tânărului fatigat. Tânărul începu să mănânce din ea și rămase mort pe loc, pe când mama lui, femeia cea bogată, îl aștepta cu daruri și masa întinsă, să se întoarcă dela învățatură, din țări îndepărtate... Și astfel vorbește creștinești, pentru cari rămase ea neîmpăcată, când le auzi din gura săracului, s'au adevărat în mod atât de neașteptat prin moartea fiului ei.

În starea acestui om sărac se afla

și mulțimea orfanilor nostri. Din sute și mii de guri flămânde se aude glasul de rugăminte: Milostiviți-vă și dați ajutor cu dragă inimă, căci cine ce dă, lui își dă!...

Ferice de toți ceice au urechi să audă glasul acesta, minte să-l înțeleagă și inimă să-i îndemne a împlini rugămintea lui prin daruri creștinești de bună voie. Iar vai de aceia, cari în loc de ajutor grabnic și jertfă curată vor cerea să amestece otrava răutății și nepăsării, a zavistici și îndoelii în cugetul creștinesc, din care a isvorât stăruința și jertfa pentru înființarea orfelinatlui nostru din Sibiu.

Mulțămind lui Dumnezeu, că m'a învrednicit să fiu slujitor al altarului său, în mijlocul unui popor râvnitor de fapte bune, înaintea unor credincioși, cari mi-au ascultat cuvântul totdeauna de câte ori i-am îndemnat spre adevărate fapte creștinești, îmi îndrept și de astădată cu toată încrederea și vântul spre voi, iubitorilor creștini, și în numele miilor de orfani, credincioși ai bisericii noastre, vă rog cu cea mai stăruitoare rugămintă, să deschideți și de astădată larg inimile și punga voastră, dăruind sume cât mai însemnate, ca orfelinatul din Sibiu să se poată deschide cât mai curând!...

Aveți acum iarăși prilej de a face milostenie izbăvitoare de moarte și curățătoare de păcate. Să o faceți cu dragoste și însuflețire ca unii, cari vreau să se umple de viață. Să nu stați la o parte ca cei îndoelnici sau ca cei păcătoși, cari sunt vrăjmași vieții lor!

Țineți minte cuvintele acestea! Grijiți, ca ele să nu se ștergă din inima voastră niciodată, ci să lucreze întriasa totdeauna ca o putere vie, ca o solie cerească, îndemnându-vă la fapte vrednice de recunoștința de aproapele și de binecuvântarea lui Dumnezeu cel milostiv și atotputernic, căruia se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea totdeauna, acum și pururea și în veșii veșilor. Amin.

Situația politică.

Săptămânile din urmă au dat pentru toate statele, ce se războiesc, răgaz să se pregătească de luptă mare, ce se va da, îndată ce va începe timpul mai călduros de primăvară. Se aude de un atac, pe care țara planui să-l dea înaintea împotriva Germaniei prin luna lui April, pe când de altă parte gazetele din Elveția știu să spună, că Germanii nu se tem de acest atac, ba că e vor începe în curând se rupă frontul Francezilor și al Englezilor. De fapt focul cel vârsă gura tunurilor nu mai conținește pe acest front, așa că în curând ne putem aștepta la o înclăierare uriașă și hotărâtoare.

Pe frontul italian mai răsuflă puțin și soldații noștri, deoarece Italianii au oprit focul lor inversat și au rărit atacurile furtunoase ale infanteriei lor. În schimb trebuie să însemnăm marea izbândă, pe care au câștigat o sburătorii noștri, aruncând o mulțime de bombe asupra orașului Milano, pe care l-au bătut în spaimă. Aviatorii sburătorii italieni au încercat să se războie și să facă același lucru bombardând din aer

orașul nostru Laibach. N'au putut face însă nici o stricăciune, iar pe o mașină italiană au silit o aviatorii noștri să se coboare și să se dea prinsă.

Luptele mai însemnate se dau acum numai în Albania. Armata generalului Kövess a intrat în 12 Februarie în Tirana, iar în același timp o coloană a ocupat lanțul de munți dintre Preza și Bazar Siiac, ca să asigure aripa vestică la Bazar Siiac, care se găsește lângă drumul ce duce dela Tirana la Durazzo și unde un pod vechiu leagă cei doi țărmuri ai râului Arzen. Italianii au reparat și au întărit acest pod încă în Decembrie, iar pe țărmul ostic au construit și tranșee întărite. Armata austro-ungară înaintând din Muntenegru trupele italiene nu au voit să primească lupta și s'au retras în aceste poziții.

Comandamentul italian fiind înarmat de trupele sale de recunoaștere, înălțimile dela Preza au fost ocupate numai de trupe mai mici din armata austro-ungară iar forța principală austrieacă se găsește în apropiere de Siiac, s'au hotărât să iee ofensiva la Balcan trupele italiene cu oștile austro-ungare. Italianii au încercat să împotriva mai multor cuceritori Serbici negrului i a răspins la luptă între trupele aliene, ce s'au dat pe terminat deci bine austro-ungare.

Armata lui Kövess, luptând cu teronului se apropie tot mai mult de Durazzo. Trupele dinaintea a acestei armate au și ajuns până la cursul râului Arzen și l'au împins pe dușman pe țărmul sudic al râului. Rândurile dințaiu ale armatei se găsesc acum la o depărtare cam de 10 kilometri dela Durazzo. Terenul în fața Durazzoului e deluros, păraginit, acoperit cu mărăcini. Spre nord: Durazzo o apără de mărăcinosul Kneta Durs, care era pe timpul Romanilor portul de războiu al Dyrachiumului. Țărmul sudic al râului Arzen nu are punte de apărare naturală. Italianii se pot deci apăra numai pe fâșia îngustă de uscat dintre Kneta Durs și sinul dela Durazzo.

Impresurând armata lui Kövess Durazzo dinspre nord și est, iar armata bulgară înaintând din Elbassan până la Fierri, de unde e numai o cale de o zi la până Valona. Italianii dela Durazzo, în caz de retragere, vor fi constrânși să se refugieze pe vapoare, de oarece altă cale nu li-e mai este deschisă.

Luptele din Basarabia și-au luat sfârșitul, după ce toate atacurile dușmane au fost respinse. Rușii se învârtesc acum mult asupra Cernăuților cu aeroplanelor lor, ca să arunce bombe pe străzile orașului.

După atâtea așteptare zădarnică pot încreșta în sfârșit și Rușii o izbândă într-o țară depărtată de noi, în Armenia, unde au cucerit fortăreața *Erzerum*. O gazetă din Germania, *Lokalzeitung*, spune că Englezii cred că ocuparea Erzerumului, aceasta inimă a Turciei orientale, este de foarte mare însemnătate și va avea o puternică înfrigurare pentru toată lumea nechristiană. Turcii erau

de credința că această puternică întăritură nu se va putea lua și Erzerumul era privit de cheia teritorilor Turciei Asiatice. Șirena căderii Erzerumului se va răspândi în întreg răsăritul. În Bulgaria va produce surpriza, în Rusia lumea va respira ușurată, în Constantinopol va patruinde ca un tășnet. În situația de astăzi Rușii își au calea deschisă spre Armenia și șesul Mesopotamiei de unde vor putea primejdi Bagdadul. Căderea Erzerumului — spunea diplomatul englez — după un asediu de cinci zile este una dintre cele mai strălucite operațiuni militare. Fortificația nu era veche, dela 1910 a fost mereu refăcută.

Englezii, bine înțeleși, își prea laudă fărtații, dar biruința aceea a Rușilor nu e tocmai așa de mare. Ea nu va avea, după părerea militarilor noștri, nici o înfrăuare asupra marilor lupte ce le așteptăm la primăvară.

La înmormântarea mitropolitului Mețianu.

— Panegiricul P. S. Sale dlui episcop al Aradului Ioan I. Papp. —

„Vremea despărțirii mele se apră, luptă bună am luptat, eurgerea am pînă, credința am păzit.”

(II. Timoteu 1, v. 1.)

Jalnici ascultători!

Șirena tristă, răspândită cu înțepala fulgerului, ca Excelența Sa, Înalt Prea Sfințitul arhiepiscop și mitropolit al nostru Ioan Mețianu, a trecut la cele eterne, știrea dureroasă, că trupul înconștient al bisericii mitropolitului noastre ortodoxe române din Ungaria și Transilvania nu mai este într-o viață, a scuduit inimă și întresgii klauza noastră și a întregului cler și popor din această mitropolie în măsura, că pentru a da expresiune stării sufletului nostru, deprimat prin această aguduire, nu aflăm altă modalitate, decât ridicarea ochii inimii la Părintele ceresc să ne tânguim cu prorocul: „Căzut-a cunună capului nostru, vai nouă... înrîstată e inima noastră, de aceea s'au întunecat ochii noștri”. (Plâng. Eremie c. 5, vl. 8.)

Cat de puternic și până unde s'a extins vijeliul căderii acestui cunună, cât de mare este manifestarea doliului pentru pierderea acestui stălp puternic al bisericii noastre și al tuturor instituțiilor ei religioase, morale și culturale-economice, dovada graitoare este adunarea noastră de acum în acest lăcaș al măriei lui Dumnezeu, în timp atât de neîndatnat, în număr atât de impunător și din toate părțile constitutive ale mitropoliei noastre, dela o margine până la cealaltă.

Dureea și amărăciunea noastră a fost mare chiar și numa: la vestea despre trecerea la cele eterne a acestui mare îndreptător al credinței și chip al blândețelor; dar ochii noștri s'au întunecat și mai mult și suspinul ne stăpânește cu deosebită putere elementara acum, când dat ne este să vedem și să ne convingem, că sufletul luminat și pururea activ al acestui mare preot și arhiepiscop al bisericii noastre și-a părăsit lăcașul în care s'a adăpostit o viață de 88 de ani, și când mai vedem:

că corpul elastic și plin de putere și viață al acestui patriarh al nostru, stă acum în fața noastră nemigănat, fără glas și fără suflare; că ochii lui ageri și pururea dedați a pătrunde în toate tainele inerente grelei sale chemări apostolești, s'au închis pentru totdeauna; că grăul, cu care a mărit pe Dumnezeu și buzele cu cari în decurs de peste 6 decenii a vorbit cu putere multă cuvântul sfintei Evanghelii, acum stau amorțite de gerul nemilos al morții, precum tot de acest ger amorțite și încredințate îi stau și mâinile, în cari a ținut înșegășile guvernării: crucea și toiagul, cu cari a lăcrat și a împărțit milostenia în cursul vieții sale și cu cari a binecuvântat și sfințit în cursul păstoririi și arhiepiscopiei sale îndelungate.

Dar suspinul durerii și al amărăciunii no-

stre și-a ajuns calmea acum, când dat ne este să vedem și să ne convingem, că de pe bășul nostru, faptu-e, a căzut această cunună de mărgăritare foarte prețioasă pentru viața și dezvoltarea, pentru spărirea și promovarea intereselor bisericii noastre naționale și ale școlii ei confesionale, pentru că acum trebuie să zicem cu prorocul: „Vai nouă, înrîstată e inima noastră, de aceea s'au întunecat ochii noștri”.

În fața acestui fapt este de înțeles, că incidentul din care și scopul pentru care ne am adunat în jurul acestui sicriu este tot acela, din care și pentru care s'a adunat oarecând poporul evreesc la sieriul patriarhului său Avram, și din care și pentru care apostolii dela margini s'au adunat în satul Gatsimani, la sieriul Preacuratei Născătoare de Dumnezeu.

Este mult sieriul ce ne stă înaintea, jalnici ascultători, dar puternică a fost aguduirea și profund este doliul, în care ne-a străpuns pierderea distinsului cărmăciu, a cărui rămășițe pământești le cuprînde acest sicriu între pereții săi.

Este mic acest sicriu, dar mare și simțit este golul, ce lasă în urma sa acest apărător și ocrotitor al intereselor bisericii și neamului nostru.

De aceea nu vom să nu știți voi pentru cel ce a aderat, ca să nu vă înrîstăți, ca și ceilalți ce n'au nădejde. (Tesal., c. IV, v. 13.) (Urmeză datele biografice, cunoscute.)

Activitatea rodnică a neuitatului nostru arhiepiscop și mitropolit Ioan, a fost cunoscută și apreciată și la înaltul tron al Majestății Sale preagrațioasă nostru monarh Francisc Iosif I, de unde la 1870 i s'a conferit coroana de fier clasa II; la 1886 — din incidentul jubileului — mare cruce de aur a ordinului Francisc Iosif, iar în 1910 a fost distins cu demnitatea de consilier intim al Majestății Sale ces. reg. apostolice.

Repeșind asupra vieții și activității acestui mare apostol, putem zice cu evanghelistul: „Posta omă trimis dela Dumnezeu, numele lui Ioan Ioan I. v. 4), pentru că dela Dumnezeu a fost trimis și acest Ioan al nostru, care a făcut între noi lucruri, cari nimeni altul nu le-a făcut; și este șea pus sufletul pentru urma sa, și care la apusul vieții sale și-a lăsat frumoasă avere de 240 000 cor. acestei arhiepiscopii a Transilvaniei și a arhiepiscopiei Aradului, care o păstoroiește mai înainte.

Întă dar cărmăciul, care cu mâna sa și cu braț înalt, a condus inima bisericii noastre curs de 40 de ani prin vădările răcoase ale vieții; întă bărbatul, care cu multă prudență și cu răză prave cre a ținut umbra intereselor bisericii cu alo statului și puterii sale cu naționalismul său, întă protul mare, pururea credincios înaltului tron și patriarhului nostru, cu înțepala, cum credința a fost bisericii și neamului nostru.

Întă a ostolii la sieriul cărmăciului ne am adunat — a demă trîbnit meritul al șirului și profundei noastre cărmăciunii și sa depăngim trecerea sa în viață.

Să ne mângăiem cu aceea, că deși nu vîndem, dar stîm durerea, dar să nu uităm nici aceea, că nu ne-am atînat numai spre acest scop și pentru aceea, că din viața și faptele lui, s'au lăsat pînă la viața și activitate, și s'a aflăm atât pentru biserica, familia cea mare cât și pentru iubita lui familie restrînsă cuvînta de mîngăiere.

Și cum ne am putea mângăia mai potrivit decât să ne închinăm înaintea de toate cu umilitate procedinței divine, care așa a dispus în sfaterile sale ne cuprinse de mîntea omenească. Să ne mângăiem cu aceea, că deși s'a stîps viața lui pămînteană, dar sufletul lui ne va lumina ca o stea conducătoare și va rămănea viu în inimile noastre și a următorilor noștri până în cele mai depărtate veacuri.

Să ne mângăiem mai departe cu aceea, că vârsta și cauza morții lui este asemenea vârstei și cauzel morții patriarhului Avram, despre care sf. scriptură zice: „Și slăbind Avram a murit întru bătrânețele bune, bătrîn și plin de zile și l-au îngropat pe el”. (Facere 25 v. 8, 9.)

Să ne mai mângăiem și cu aceea, că fericitul adormit în Domnul este unul dintre acei rari arhierii, cari nu numai au ostenit, aruncînd sămînța faptelor bune, ci a ajuns să se bucure și de roada ostenelelor sale.

Să ne mângăiem mai departe cu aceea, că despărțirea noastră este numai vremelnică și că pe cât i-a fost sbumată viața, cu atât, i-a fost mai liniștită trecerea la cele eterne, că roia i-a premers de trei ori un zimbet de eură

navinovat, ca somu al bune primiri în sînul fericirii eterne și a revelării cu fericire și credinței și profesiei.

Să ne mângăiem în fine, cu aceea, că la vremea despărțirii sale de noi, răposatul a putut zice cu liniștea sufletească: „Luptă bună am luptat, eurgerea am pînă, credința am păzit”.

Stînd acum în pragul părăirii pe calea de un lă nu este întrebare, sau satul se adresează prin mine, către Majestatea Sa preagrațioasă nostru monarh Francisc Iosif I, cărmăciul cu cunoscutei loialitate și supăcere omagială îi aduce și acum tributul profunde sale mulțumiri pentru deosebita grijă, de care l'a făcut părtaş atât în viață, cât și la moartea sa.

Exprimă recunoștința sa înaltului guvern al statului nostru ungar, pentru multele considerațiuni și binevoitorul sprijin de care s'a bucurat în cursul arhipă torice sale îndelungate.

Mulțumește tuturor autorităților militare și civile, cari l'au sprijinit în activitatea rodnică și în realizarea instituțiilor sale salutare. Mulțumește mai departe reprezentanților tuturor confesiunilor corporațiilor și reuniunilor, cari n'au pregetat a-l însoți cu ființa și cu duhul stîmilor lor în această călătorie ultimă.

Mulțumește înaltelor corporațiuni bisericești și tuturor membrilor lor, fraților arhierii și împreună slujitori, cu concursul cărora l'a făcut posibilă îndeplinirea chemării sale po pămînt.

În fine mulțumește fiilor săi Iancu și Eugen, nurorii sale Elena, ginerului, nepotului, și nepotelor sale, pentru iubirea ce i-au arătat în viață și pentru buna îngrijire, ce i-au dat în orele neputinței sale, și rugăndu-i să-i păstreze cu postea numele de părinte, le împărtășește tuturor ultima sa binecuvîntare.

Se adresază în fine către întroaga societate cu rugarea, că dacă a greșit ori supărat pe unul ori pe altul, să-l ierte, precum și el lo iertă, cu iertăți sa și el stă în veacul de acum, cât și în cel viitor. După toate acestea către tino Doamne stăpînul vieții și al morții, doctorul sufletelor și al timpurilor, ridică o hîl inimii mele și Te rog cu umilitate dar și cu osărdie: vindecă rana cauzată inimelor noastre prin îndepărtarea dela noi a acestui cărmăciu vrednic și părinte iubitor; dă robului Tău arhiepiscop și mitropolit Ioan odihna și fericirea eternă, dă bisericii Tale din această mitropolie văduvită pacea și bunăvoirea trimisă pe pămînt pe n Fiul Tău unul născut, Domnul nostru Iesuș Christos, iar pe noi toți ne întrednicește: să suportăm această durere cu blîndețele dreptului Iov, iar răposatul să-i păstrăm cu evlavie pomenirea în vecii vecilor. Amin.

DEPEȘI.

Marele războiu al lumii.

Ce spun depeșile mai nouă?

Pregătirile tănuite a Rușilor în Basarabia.

București. — Ziarele din București primesc din Iași următoarea știre:

Comunicația trenurilor rusești peste Ungheni în România a fost din nou întreruptă. Cercul oficial românesc nu cunosc cauzele acestor hotăriri, cari sunt sprijinite de sigur pe marile mișcări de armată ce se efectuează în Basarabia. Din Rusia nici postă nu mai sosește. Trenurile române nu comunică decât până la Ungheni. Că țitorii ruși sunt ținuți aici.

Informații private spun că în Basarabia nu comunica decât trenuri militare, în cari este oprită călătoria persoanelor civile.

Vasul rusesc Basarab-ț arborat cu drapelul rusesc, a sosit pe Dunăre până la gura canalului dela Sulna de unde s'a întors la Reni. La dus și întors, vasul rusesc a trecut pe la portul românesc din Tulcea. Pe vasul rusesc se afla și generalul Maklakov încredințat

cu comanda transporturilor de trupe pe Dunăre. Generalul era însoțit de câțiva ofițeri. Eri p. a. generalul Malakov a luat conducerea transportului unei trupe de rezervă care a fost așezată pe vaporul rusesc Bulgaria.

Cernăuți bombardat de către aviatori ruși.

Cernăuți. — Aviatori ruși au aruncat bombe explosive în interiorul orașului Cernăuți. Înainte de a arunca bombe, aviatorii au zburat deasupra centrului orașului cari par a fi fost sboruri de recunoaștere. Unul dintre aparate s'a ridicat apoi deasupra centrului orașului, iar un al doilea și-a luat direcția spre gară. Puțin în urmă s'au auzit cinci puternice explozii, dintre cari una în strada Hermuzachi, dar n'a produs nici o stricăciune. Două bombe cari au fost direcționate spre un tren în deplină fugă au căzut într-o boacărie, dar n'au produs nici o pagubă. Tunurile noastre de apărare au împușcat aeroplanelor și au reușit să le isgonască.

Cea dintâi hotărâre a Italiei împotriva Germaniei.

Berlin. — Ordinațiunea guvernului italian privitoare la oprelirea importului mărfii austro-ungare a fost înfapt și asupra celei sosite ori efectuată în Germania. Cu ocazia acestei ordinațiuni, „Secolo” laudă pe Salandra și arată strictoțea cu care va trebui pusă în aplicare această ordinațiunea și oprelirea care ar trebui introdusă și pentru exportul mărfii italiene în Austro-Ungaria sau Germania.

Italia nu va lega pace separată.

Lugano. — Un mare prieten de ai lui Giolitti, care ține să-și ținuiască numele, a făcut următoarele mărturisiri despre situația din lăuntru a Italiei:

— Italia niciodată nu va încheia o pace separată. Guvernul rămâne credincios aliaților, care credință este bazată pe aceea că Italia este cu desăvârșire în mâinile ententei. Italia nu poate să obțină răsușită deplină mulțumitoare decât alături de aliați. — Toate încercările de-a călea contractul din Londra, ar avea crept urmare tulburări în sânul partidelor prietene rășoinului.

150,000 soldați italieni în Balcani.

Amsterdam. — *Sponner'sche* din zbor englez spun că consiliul de miniștri care s'a ținut ultimă oară la Roma a hotărât ca Italia cu toată opoziția lui Cadorna, să trimită la Valona 100.000 soldați, iar la Salonte 50.000. Consiliul de miniștri a fost prezidat de regele.

Bombele au omorât 20 oameni în Milano.

Genf. — *Ziarele partizene* scriu că trupa aeriană de aeroplanc austro-ungară a atacat Milano pentru că primul ministru francez Briand a călătorit la Roma. Monarhia a vâlt să arate prin acest atac că are mai buni aviatori decât Italia. Ziarul francez „L'Orre-se” întreață că oare Franța să nu trimită aviatori la Milano, cum a trimis și la Venetia.

Lugano. — *Secolo* scrie că Milano a suferit mari pagube în urma bombardării. În cartierul Porta Romna au fost striccate numeroase edificii. În fabrica de biciclete au fost omorâți 3 muncitori. Multe bombe au căzut și în cartierele Posta Volsa și Posta Nuova. Focul provocat de bombe a pricinuit mari pagube.

Intăriți la hotarul român-rusesc

București. — *La cursul de jos al Dunării, în fata comunei Paltanjanca, Rușii continuă construirea întăriților. Tot aici a fost transportate unurile artileriei grele și munițiile rându sunt noaptea luminate de două puternice reflectoare. În portul dunărean rusesc sunt așezate vapoare de recunoaștere provăzute cu telegrafe fără sârmă. În sudul Basarabiei, portul Rent este baza lucrărilor și flota dunăreană încă aici este concentrată.*

Declarații despre neutralitatea Elveției și a Portugaliei.

Milano. — „Tribuna” comunică două declarații făcute de către ambasadorul elvețian și portughez din Roma. Ambasadorul elvețian a declarat că pentru Elveția este cu neputință să-și părăsească neutralitatea, ceace ar însemna să-și părăsească libertatea. În caz când s'ar alătura partidei învingătoare, ar deveni provincie atârnată de marile puteri, în caz contrar, nu și-ar putea ocoti nimic rea proprie. Chiar și mărirea teritoriilor sale ar fi o primejdie pentru Elveția, ceace i-ar pricinui tulburări în raportul dintre naționalități. Cu totul în alt ton este făcută declarația ambasadorului portughez despre neutralitatea țării sale. Diplomatul portughez este de părere că toată Portugalia ar fi mulțumită dacă înțelegerea cu Anglia s'ar putea duce la îndeplinire. N'ar fi decât o nouă dovadă că este aliată credincioasă. În același timp, ambasadorul portughez recunoaște că amara țării sale nu corespunde cerințelor epocii de astăzi.

A căzut cetatea otomană Erzerum.

— *O înfrângere turcească în Caucaz.*

Berlin. 19 Februarie. — „Lokalanzeiger” anunță: Precum spune Agenția Havas, cetatea Erzerum a turcilor din Caucaz a căzut, din care prilej, președintele republicii franceze, Poincaré a telegrafiat Țarului și marelui duce Nicolae, felicitându-l pentru această învingere rusă. „Lokalanzeiger” spune să se primească cu rezervă știrile Ententei despre numărul prizonierilor și prăzi făcute de ruși.

Comunicatul rusesc vorbește de 100 mii prizonieri turci și de 1000 tunuri capturate.

Erzerum este capitala districtului turco-armean cu același nume. — nu departe de Eufrat. Numără 38.000 de locuitori.

Din punctul de vedere militar căderea cetății Erzerum nu e de mare importanță. În Turcia s'a socotit de mult la acest fapt — și marele duce Nicolae Nicolaevici, care a luat comanda forțelor rusești în Caucaz, a anunțat de câteva săptămâni asedierea orașului. Că orașul s'a putut ține atâta vreme

— este o glorie a armatei turcești. Pentru luptele viitoare din Caucaz căderea cetății Erzerum are tot așa de puțină însemnătate ca și cazul cu căderea cetății Przemysl.

Partea literară.

Cântecul sergentului.

De St. C. Iosif.

Crapă ușa, măl crâșmare,
Adă-mi tute de băut —
Că e sete, sete mare,
N'am ncl vreme de pierdut
Vest hârta asta aici?
E porunca de chemare!
Ei crâșmare,
Ce mai zici?

Măine 'n ziua la cazarmă,
Trebue să fii prezent
Ștu să porț mondir și armă,
Am doar rangul de sergent —
Cine este așa mțel
Să n'atarge când îl cheamă
Țara-mamă,
Sub drapel!

Pentru Domn și pentru Țară
Merg să lupt și, poate, mor, —
Merg cu voe bună, — doară
Tot cu o moarte sunt dator.
Bun rămas! Te las de-acum
Treci la umăr, dragă pușcă...
Inc'o dușcă
Șt la drum!

Harun al Rașid și Abdallah cel orb.*

Vedutul calif Harun al Rașid, un domnitor pe cât de înțelept, pe atât de drept, își luă ca țintă pentru toată viața: fericirea poporului său. Dar în curând a trebuit să se convingă că multe jube nu puteau pătrunde până la cerul său și erau neuzite. De aceea, din când în când, schimbându-și portul, să amesteca printre popor, ca să facă creștate și să audă ce suferințe su omeni. În preumblările acestea, cari le făcea totdeauna seara, era însoțit de credinciosul său marele vizir Djafar. Astfel, într-o seară, se strecurară amândoi pe ușa din grădina a palatului, ca să umble neunoscuți pe străzile orașului.

La un col, de strada detersă peste un bătrân orb, care cerea mila dela trecători. Califul se întoarce spre el și-i apăsă în mână un ban de aur, în clipa aceea orbul îl prinse de braț, îl ținu în loc și zise: „Oun binefăcător, ori cine ai fi, pe care Dumnezeu te-a îndemnat să-ți fie milă de piuc, nu mă lpsi de grație de care te rog acum, și dă-mi o palmă peste obraz. De aceasta sunt vâcinie, ha, poate, de o pedesă și mai apra.

Califul mirându-se foarte de cererea orbului, zise către el: „Oun bun, nu-ți pot împlini rugarea... și mă voi feri ca binele ce-ți-l fac eu darul meu să-l stric cu fapta rea, care o ceri dela mine”. Zicând acestea se smânci cu putere să se desfacă de orb.

Acesta însă își încorda toate puterile să nu-l scape din mână. „Domnule zise el către calif, iartă-mă pentru îndrăzneala și stăruința mea, te rog, da mi o palmă, ori ia-ți darul îndarat. Fără condiția asta nu mi iertat să iau dela nime nici un dar, pentru că atunci ar trebui să-mi cade un jurământ sârbătorec, care l'am făcut înaintea lui Dumnezeu.

Califul, care nu voia să fie oprit prea mult în loc, și care nu putea scăpa de imbulzeala orbului, îi dăte în sfârșit o palmă ușoară. Din clipa aceea, orbul mulțumindu-i și binecuvântându-l, îl slobozi din mâni și califul se

* Din „Povesti a'ese”.

duse cu vizirul mai departe. Abia merseră câțiva pași și califul zise către vizir: Trebuie să fie mare lucru, că orbul asta cere dela toți cari îi dau milă, să-i deie și câte o palmă. Aș vrea să aflu pricina, du-te îndărăt la el și spune-i, că mine, pe timpul rugăciunii de după amiază să viz la palat, că vreau să vorbesc cu ele.

Marele vizir se întoarce într-o clipă la orb și dă un ban de milă și după aceea o palmă și, lăpăvindu-și solia, grăbi înră la calif și se întinse amândoi la palat.

A doua zi, după rugăciunea de după amiază califul intră în odaia în care primia masafirii. Marele vizir introduse numai de cât pe orb în odaie. Acesta căzu în genunchi dinaintea tronului, pe care ședea domnitorul credincioșilor și după ce s'a ridicat iară, califul îl întreabă cum îl cheamă? „Baba Abdallah“, răspunse orbul. — „Baba Abdallah“, zise după aceea califul către

el, „spune-mi adevărat, cum ai ajuns la fața aceea nebună, să ceri o palmă dela mine? Nu ținea taină, pentru că vreau să știu cu tot din-ădinsul.“

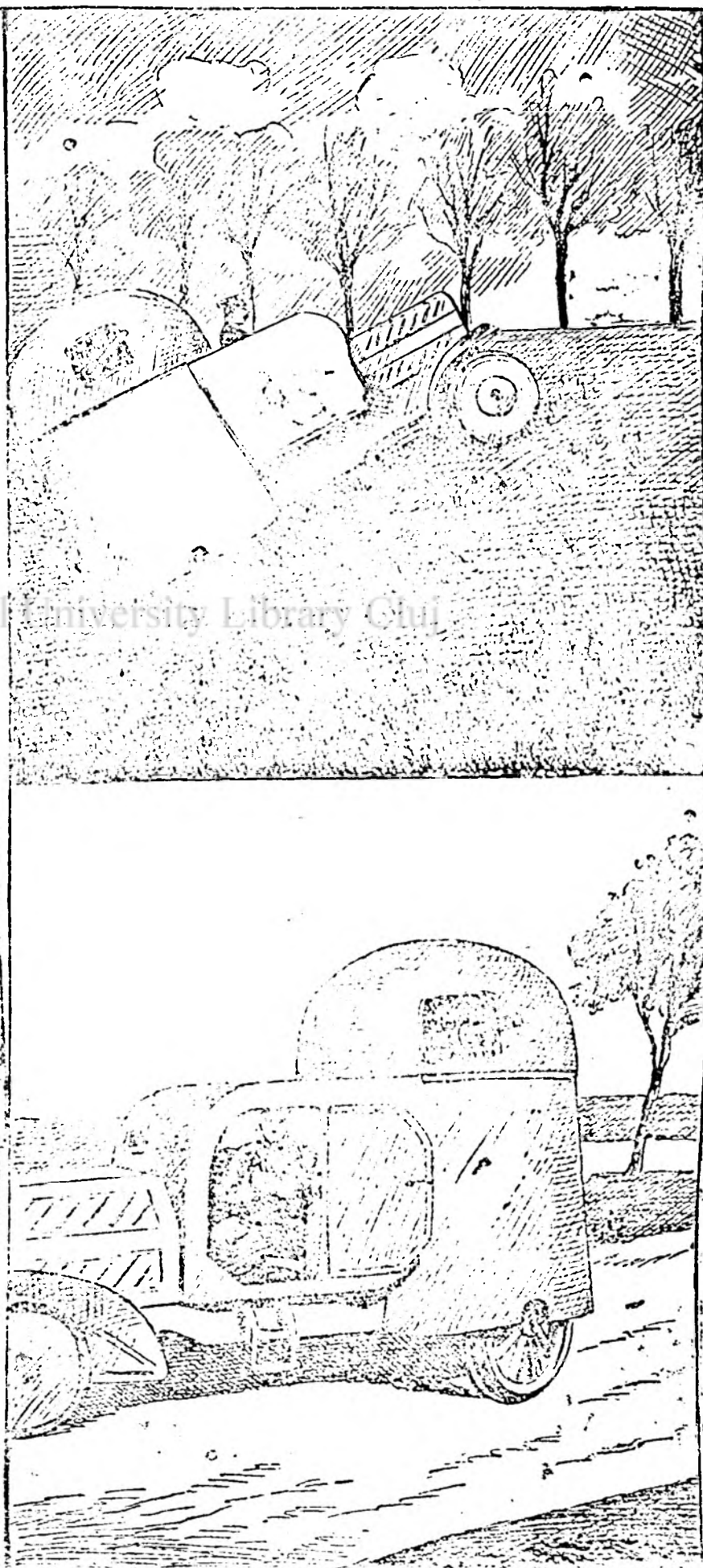
Baba Abdallah se aruncă din nou cu fața la pământ dinaintea tronului califului, și după ce se ridică începu astfel: Domnitorule al credincioșilor, te rog cu umilință de iertare pentru obrăznicia cu care am cutezat să te silesc la așa faptă, care negreșit se împotrivesc cu mintea sănătoasă. Ceea ce mi-am luat singur asupra mea este un canon foarte mic, față de fărâdeleza uriașă de care m'am făcut vinovat, pe care n'as putez-o ispăsi, dacă ar veni toți oamenii, unul câte unul, și mi-ar da câte o palmă. Tu vei putea judeca singur, după ce, la porunca ta îți voi fi povestit pășnia mea.

„Bine, povestește“, zise califul și Abdallah începu:

„Eu m'am născut în Bagdad. Tatăl și mamă-mea muriseră curând, unul după altul, și mi-au lăsat oarecare avere. Deși eram tânăr, n'am prădat'o, cum fac adesea mulți tineri, pe lucruri nefolositoare și în destrăuri, dimpotrivă m'am străduit în tot chipul s'o înmulțesc, și mă gândeam ziua-noaptea, să o tot sporesc. În chipul acesta m'am făcut așa de bogat, că aveam optzeci de cămile, cari le închiriam neguțătorilor, cari umblau în caravane și astfel, în fiecare călătorie, care o făceam cu ei în diferitele provincii din marea ta împărăție, îmi aduceau mari câștiguri.

Într-o bună zi, când mă înapoiam cu cămilele din Bassrah, fără marfă, încolo dusesem marfă spre India, și le lăsei să pască într'un ținut nelocuit, unde găsisem pășune bună, veni un derviş, care mergea pe jos la Bassrah și se așeză lângă mine, ca să se odihnească. L'am

Automobilul panterat.

Războiul de acum a scos la iveală toate mijloacele de luptă iscodite de mintea și știința omenească. De fapt oamenii se bat pe pământ, sub pământ, în înălțimile văzduhurilor și în adâncul apelor cu ajutorul mașinilor celor mai noi. Automobilul panterat (îmbrăcat în fier) pe care-l arătăm în acest chip slujește ca un mijloc foarte bun de-a ataca pe dușman repede și pe neașteptate. În astfel de automobile se așază

un tun ori mai multe mașini de pușcat (mitralieze) ale căror țevă o poți îndrepta încâtău vrei. Cei dinăuntru automobilului cercetează pozițiile dușmanului prin niște ferestre mici și apoi după ce l-au descoperit varsă foc asupra lui. Glonțul de pușcă nu pătrunde în automobil, iar cu tunul îl pot nimeri foarte greu, deoarece ce se mișcă repede, și nu-i pot măsura depărtarea.

Întrebat: de unde și încetăru? Tot așa făcu și el cu mine, și după ce ne-am îndestulit curiozitatea împrumutat, am scos fiecare din trăsătură și am luat o masă împreună. Măncând vorbeam tot felul de lucruri indiferente. În sfârșit i s-a zise dervișul, că el știe nu departe de locul, unde ne odihnim noi, o comoară cu atât de bogății, că dacă aș lua din ea aur și diamante, cât pot duce cele optzeci cămile ale mele, mai că nici nu s'ar cunoaște de unde am luat.

Când am auzit așa ceva, era să mi se pierd mințile. Și fiindcă nu credeam că dervișul își bate joc de mine, l'am cuprins în brață și i-am zis: »Bunule derviș, văd bine, că nu poți mult preț pe bunurile lumii acesteia, ce folos ai tu de cunoștința unei comori așa mari? Tu ești numai singur și poți duce numai foarte puțin din ea. Arată-mi-o mie și eu voi încerca din ea cele optzeci de cămile ale mele, și-ți dau și ție una din cămile, ca mulțumită pentru prietenia ta, și pentru norocul, care-l fac cu ajutorul tău.

Adevărat, că i-am imbiat o nimica toată, în clipa, însă, când dervișul mi a pomenit de comoară, diavolul egărčenii intrase în inima mea, în cât gândeam că cine știe, cât î făgăduiesc, așa că povara celor optzeci și nouă cămile, erau îmi rămăneau mie, mi se părea aorope nimic, față de una care i-o făgăduisem lui.

Dervișul, care observase pofta mea pămăgă după hant, nu s'a cupărat de loc pentru făgăduiala mea necinstită. Frate al meu, zise el foarte liniștit către mine, singur vizit, că ceea ce-mi imbiu nu este nici într-o proporție cu ceea ce-ți tu dela mine. Eu puteam să tac de comoară și să știu secretul pentru mine. Să-ți fac eu o propunere mai dreaptă și mai cuviincioasă. Să-mi spui dacă ți place. Zici că ai optzeci de cămile. Mă învoiesc să te duc la comoara, să-ți încarci cămilele cu aur și petri scumpe, cât vor putea duce, dar după ce le-am încărcat cum se cade, să-mi lași mie jumătate din ele, cu toată povara lor, și tu să te mulțumești cu cealaltă jumătate, apoi să ne despărțim și fiecare cu al său. Mă pleca unde voiește. Înțelegi bine, că împărțirea așa să cavim să se faca, pentrucă, dacă tu-mi dăruiești patruzeci cămile, tu îți dau atâta aur, că îți poți cumpăra pentru el o mie alte cămile.

Nu puteam tăgădui, că condiția, ce mi-o propunea dervișul, era foarte cuviincioasă. Cu toate acestea, fără să mă gândesc la bogățiile nenumărate ce le câștigam primind condiția, lăsaerea alor patruzeci de cămile lui, o socoteam de mare pagubă și nu mă puteam împăca cu gândul, că dervișul să fie tot așa de bogat ca mine. Scurt zis, o binefacere de bună voie, care încă nici n'o primisem dela derviș, dinaintea i-o răsplăteam cu nemulțumire. Dar nu aveam multă vreme să mă gândesc. Mi-am adunat că, milele laolaltă și am plocat împreună. După câțva timp ajunserăm într-o vale foarte largă care avea o intrare de tot îngustă. Cămilele mele puteau merge numai una după alta, cum se lărgea înăi tinutul, iară-mi era cu puțință

să le măn în bună rânduială. Cei doi munți, care formau valea și cari în fund o închideau în jumătate-cerc, erau așa de înalți, de costiși și peste puțință de a te urea la ei, încât nu aveam deloc teamă că ne-ar putea vedea cineva.

Când am ajuns între acești doi munți, zise dervișul către mine: »mai departe nu mergem cu cămilele, oprește-te cu ele și le lasă culeste aici, pe locul de dinaintea ta, ca să le putem încărca fără greutate... eu voi merge î dată la locul pe unde intri la comoară.

Am făcut cum mi-a zis dervișul și am alergat pe urma lui. Când l-am ajuns, el stătea înaintea unui părete de stâncă și rostea un fel de rugăciune, pe care n'o înțelegeam. Deodată cu o sguduitură ce de trăsnet se deschide o poartă mare, lucrată în stâncă, din aceeaș poartă cu multă măiestrie

Intr'o afundătură tăiată în stâncă, ce vedem? Un palat minunat, care părea că nu i făcut de mână omenească, ci mai mult de duhuri nevăzute, pentrucă era peste puțință ca oamenii și numai să se gândească la o așa clădire îndrăznească și minunată. Mirarea mea fu și mai mare, când am intrat în holțitura cu comorile. Aici zăceau pe jos bogății nemăsurate. Intocmai ca vulturul asupra prăzii, așa mă aruncau eu asupra grăncișii mai de aproape de aur, care o văzui dinaintea mea, și începui să bag într'un sac, cât credeam, că voi putea duce. Sacii erau acolo destui. Erau maci și bucuros i-aș fi umplut cu vârf, dar trebuia să-i potriveșc după puterile cămiloror mele.

Și dervișul făcea, ca mine. Băgai însă de seamă, că el alegea mai vădit petri prețioase. Mă luai și eu după el, și amândoi am luat, apoi, mai mult nostemato de tot felul, decât hant de aur. Scurt zis, am umplut toți sacii, și i-am încărcat pe cămile. Nu ne-a rămas, decât să te-curem comoara iară, și să ne retragem, pe unde am venit. (Va urma.)

N. Petra Petrescu.

Știrile Săptămânii.

Sibiu, 24 Februarie n

Dela congregația comitatului Sibiu
A. T. U. trimite spre publicare următoarea telegramă: In Congregația comitatului Sibiu, membrul congregației d. Ioan Preda, în numele comitetului național român, a făcut o propunere, care între altele spune: Datoris unui cetățean care încroderea față de tron și de țară. In ce chip și-au împlinit Românii această datorie în trecut și dela izbucnirea războiului, despre această istoria nepăzimitoare va vorbi, și vorbește acum și jertfele românești care și-au vărsat sângele pentru patrie. Totuși o de tristă datorie a noastră să constatăm că doi membrii ai acestui consiliu municipal: Octavian Goga și Onisifor Ghibu au trecut granițele acestei țări, și au abă-

tut dela linia de conduită politică a poporului român și a partidului nostru național și prințina lor nelegală au dat naștere și la un proces de la majestată, care e în curs la curtea din Cluj. Alegătorii români din cercurile Seliș și Sebeșul săsece au rasnat acestora mandatul de reprezentanți municipali, și clubul municipal român găsește cu cale să condamne împreună cu alegătorii români de mai sus procedarea reprezentanților municipali, pomeniți și cere congregației excluderea acestor membri, cari sau arăst nedemni de încrederea alegătorilor.

Fișpanul Wulbaum spune: »Legea ce permite ștergerea din listă a acestora, ci trebuie să ne mărginim să dăm expresiune disprețului nostru față de acești trădători de patrie, declarându-i nedemni să mai rămâie mai departe membri în congregația comitatului.

Rugățile pentru dispensarea de serviciul militar — scutite de timbru. Până acum — după cum se știe, folosirea rugărilor pentru scutirea de serviciul militar trebuia provăzută cu timbru de 1 coronă, iar aceluzele fiecare cu câte un timbru de 30 fileri. Călcările erau pedepsite conform legii. Acum însă după ce aflăm, ministrul de finanțe a șers amendă-cari erau încă în curs dispunând totodată a rugărilor pentru dispensarea de miliție să fie și viitor scutite de timbru.

Convocare. In conformitate cu dispozițiunile § lui 13 din statute, convocăm prin aceasta adunarea generală ordinară a „Reuniunii de înmormântare din districtul protopopesc gr.-cat. al Sibiului“ pe ziua de Duminică in 27 Februarie st. n. a. c. la 11 ore a. m. în localul școlii populare gr. cat. din loc (Brückengasse Nr. 7), cu următoarea ordine de zi: 1. Prezentarea raportului general pe 1915, 2. Cențurarea și aprobarea raționiului pro 1916, 3. Eventuale propuneri independente.

Dacă membrii reuniunii la termenul indicat mai sus nu se vor întrunir în numărul prevăzut in statute adunarea generală se va ținea negreșit Duminică în 5 Martie st. n. a. c. la aceeaș oară și în aceeași localitate, cu atâta membrii cu câți se vor prezenta. Invităm la aceasta adunare pe toți membrii Reuniunii noastre. Sibiu la 2 Februar 1916 Nicolau Togan, director Romul Botezan, casier.

Numeri de probă se trimit la dorința oricui gratis. E destul a ni-se cere pe carte postală.

Redactor responsabil: Dr. Ioan Broșu. Pentru editură responsabil: Ioan Herșu. Tiparul: „Tipografia Poporului“

Nr. 215—916

Publicațiune.

Să aduc la cunoștința publică, cum că comuna Oltszakadát arândeză pe calea licitațiunei publice în 1 Martie 1916 la 2 ore după amiază pășunatul din »Pădurea din sus« până in 14 Maiu eventual 3 Iunie 1916.

Prețul strigării de 1000 respective 14.0 cor. Vadiu de 10%.

Condițiunile mai desproape să pot pr vi în cancelaria comunală.

Primăria comunală.

Pei de Vulpe Lup și Dihori etc.

Cumpără cu prețurile celor mai mari la magazinul de Blănărie. Ilte Steflea, Sibiu Piața mare 18.

Anunț.

Pește de vânzare sătură proaspătă din România crap, ciortocrap și crăpșan circa 14000 kgr. prețul dela 1 cor. 80 — 2 cor 60 fl. kgr. a se adresa Dlui Ioan St. Herșu din Szelistye Szebenmegye.

Indevic Ferencz

croitor de bărbați
SIBIU, strada Cisnădiei Nr. 12
recomanda p. t. publicului cele mai noue stoffe de toamnă și iarnă în mare asortiment.

Nouățiile

sosite chiar acum pentru baine de bărbați stoffe indigene din cari se îmbracă așa modată cele mai moderne vestimenturi precum: Sacko, Jaquele și baine de salon, cu prețuri foarte moderate.

Deosebită atențiune acordată și la cele deosebite și la pantaloni și cămășuri, cari se pot face în orice gust.

Asupăreșterezilor recomandați în țară și în străinătate pentru a ține domul peștelor și țigărilor absolut perfect. În cazuri de urgență confecționez uscată complet de baine în timp de 24 ore. Lașterez pentru vânzătorii, cari se pot face în orice gust și în orice cantitate.

Cu cât seamă a fost o cantitate nouă de

Petri de moară din trachit

la And. Reger, fabrica de moșni și privilegie de art. cl. de fer, Sibiu.

Mape de vânzare.

- Mapa Europei . . . . . K 1.80
- „ Rusiei cu Galizia 1.20
- „ Franței cu Belgia 1.20
- „ Țărilor balcanice 1.20

Se află de vânzare la
Administrația „Foil Poporului“
Pentru porto recomandat este a se adăuga 35 bani deosebit.

Inseratele

numai atunci au va loare mare, dacă să reapăndește prețu tinutului. In toate țările, în toate cercurile sociale. Pentru acest scop se ofera îndăosebit înserate în FOAIA POPORULUI. Informași să dau și comande să primite la administrația FOIL POPORULUI. ....

Cea mai bună apă pentru dinți.

La țor la mai multe expozițiune internaționale premiata cu cele mai înalte distincțiuni.

500 coroane plătesc aceluia, care după folosirea apel de dinți alui Bartilla — știe că 50 fileri — va suferi iarăși de dureri de măcețe sau care va mări rână din gură.

Ed. Bartilla-Winkler's Nachf. L. PLAN,
Wien, X., Goethegasse 7.

Se capătă în toate farmaciile. — Să se cere prețindemni pentru apa de dinți alui BARTILLA. Deamări de falsități vor și bine plăte. La țeceri unde nu se poate căpăta, trimite cu 7 șecle cu cor. 6.50 franco.

"Speranța" institut de credit și economii societate pe acții în Hosman.

"Speranța" takaréki és hitelintézet részvénytársaság Holczmányon.

Convocare.

Meghívó.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii "Speranța", societate pe acții sa invită, conform §§-lor 15 și 16 ai statutelor societății la a

A "Speranța" takaréki- és hitelintézet részvénytársaság t. c. nézvényesei az alapszabályok 15 és 16 §§-ai értelmében ezennel meghívotnak a Holczmányon 1916 évi márczius hó 19-án d. e. 12 órakor az intézet helyiségeiben megtartandó

VIII-a adunare generală ordinară,

VIII-ik rendes közgyűlésre.

care se va ține în Hosman, Duminică în 19 Martie 1916 st. n la 12 ore a. m., în localul institutului.

Obiectele:

Tárgysorozat:

1. Descăderea și constituirea zădăririi (§ 21)
2. Raportul anual al direcțiunii, bilanțul anului de gestiune 1915 și raportul comitetului de supraveghiere.
3. Distribuirea profitului curat și darea absoluturului.
4. Alegerea a trei membri în direcțiune.

1. A közgyűlés megnyitása és alakulása (az alapszabályok 21 §-a értelmében).
2. Az igazgatóságnak az 1915. üzleti évről szóló jelentése, az 1915 évi mérleg és a felügyelő bizottság jelentése.
3. A tiszta nyereség felosztása és a felmentvény megadása.
4. Három igazgatósági tag választása.

Domnii acționari, cari în sensul §§-lor 18 și 19 din statutele societății voesc să participe la adunare în persoană sau prin plenipotențiar. Sunt rugați a-și depune acțiunile și eventual dovezile de plenipotență cel mult până Sâmbătă, în 18 Martie st. n. a. e. la 12 ore din z. la casa institutului în Hosman.

A részvényes úrakkal, a kik a tárgyalás 18 și 19 §§-ai értelmében a közgyűlésen személyesen vagy meghatalmazottaink útján szándékoznak részt venni, felkérjük, hogy részvényeiket és esetleg meghatalmazási okmányukat az intézet pénztáránál legfolyább 1916 évi márczius hó 18-ik d. e. 12 óráig borzólólag latébe helyezzék.

Hosman, în 13 Februarie 1916.

Holczmány, 1916 évi február hó 13-án.

Az igazgatóság.

Direcțiunea

Bilanț la 31 Decembrie 1915. — Mérlegszámla 1915. dec. hó 31-én.

Activa — Vagyon.

Passiva — Teher.

	K	f
Casa — Kasza	6179,34	
Cămbii escontate — Lezártított váltók	29537,86	
Cămbii cu acop. h.p. — Jelz. bizt. váltók	21404,60	
Imprumuturi hipotecare — Jelz. g. kölcsönök	83134,40	104839,—
Obligațiuni — Kötelezővények	10391,50	
Efecte — Értékpapírok	1782,—	
Cont-curent — Folyó számla	2483,—	
Depuneri proprii — Saját betétek	7288,31	
Eficiență Institutului — Bankévesítés	9393,79	
Dupa amortizare — Lezártított	361,79	9393,—
Mobilier — Felzárolás	450,—	
Dupa amortizare — Lezártított	45,—	105,—
Spese anticipate — Előlegzett költségek		358,75
Interese anticipate la rec. ont. — Előlegzett hasznok vissz. lezártított váltóknál		244,—
Interese restante — Hátralékos kamatok		609,96
		178958,85

	K	f
Capital societar — Alapitók		40000,—
Fond de rezervă — Tartalék alap		11786,—
Fond special de rezervă — Különartalék alap		2800,—
Fond de binofaciori — Játékny. alap		360,86
Fond de pensiuie — Nyugt. ny. alap		300,—
D. p. — Depuneri		93572,—
Rescont — Visszelszámítás		24000,—
Creditori — Hitelzők		32,84
D. v. — Dividenda		234,45
Int. — Interese		1236,48
Profit net — Tiszta nyereség		4636,22
		178958,85

Contul Profit și Pierdere — Nyereség- és Veszteség számla.

Debit — Tartozik.

Credit — Követel.

	K	f
Interese — Kamatok:		
La depuneri — Betétek után	5260,52	
La fond de rezervă — Tartalék alap után	561,—	
La rescont — Visszelszámítás után	2882,27	8703,79
Spese — Költségek:		
Salare — Fizetők	180,—	
Spese de birou — Irodai költségek	378,76	
Porto — Posta díj	121,21	2299,97
Dări — Adók:		
Directă și Contribuțiune — Állami és megyei	1362,57	
10% după ont. de dep. — 10% osz. tőke kam. adó	518,82	
Contribuțiune de timbru — Bélyeg illeték	36,18	1917,57
Amortizare — Lezártások:		
Din realități — Igatlanokból	361,79	
Din mobilier — A felzárolásból	45,—	406,79
Profit net — Tiszta nyereség		4636,22
		17964,34

	K	f
Interese — Kamatok:		
D. p. — Depuneri		3117,11
D. c. — Cămbii cu acop. h.p. — Jelz. bizt. váltók után		2010,61
D. h. — Imprumuturi hipotecare — Jelz. g. kölcsönök után		7359,30
D. o. — Obligațiuni — Kötelezővények után		351,85
D. a. — Efecte (ib. de dare) — Adó mentos. kam.		36,—
D. d. — Depuneri proprii — Saját betétek után		44,—
D. v. — Dividenda		288,31
Provizionul și alte venituri — Jutalékok és egyéb jövedelmek		13207,18
		17964,34

Hosman, în 31 Decembrie 1915. — Holczmány, 1915. december hó 31-én.

Direcțiunea: — Az igazgatóság.

Dr. Ioan Fruma m. p. I. Pampu m. p. Ioan Petru m. p. N. Vasile m. p. Nicolae Pampu m. p. I. Vasile m. p. Iosif Vasile m. p. dr. e. e. — vizér ig.

Revăzut și aflat în consonanță cu registrele principale și auxiliare. — Megvizsgáltatott és a fő és segédkönyvekkel összeharzásban találattott Hosman, în 13 Februarie 1916. — Holczmány, 1916 évi feb. hó 13-án.

Comitetul de supraveghiere: — A felügyelőbizottság:

I. Morariu m. p. preș. — elnök. Ioan Căliman m. p. Ioan Olariu m. p. Ioan Comșa m. p. Nicolae Pinciu m. p.

Raportul comitetului de supraveghiere: pe anul 1915

A felügyelő bizottság jelentése: az 1915. évre

On. adunare generală!

Tisztelt közgyűlés!

Subsemnatul comitet de supraveghiere a scutrit în decursul anului de mai multe ori casa societății și a revăzut cărțile de contabilitate stădule totdeauna în cea mai bună ordine.

Az előírt felügyelőbizottság az év folyamán több alkalommal rovanosolta a részvénytársaság pénztárát és az üzleti könyveket átvizsgálta és mindig a legjobb rendben találta azokat.

De asemenea a examinat din poziție în poziție bilanțul pe anul 1915 de gestiune, precum și contul profit și pierdere, pe cari le-a aflat în ordine cu registrele institutului.

Hasonlóan pontról pontra megvizsgálta a nyolczadik üzleti év mérlegét és a nyereség és veszteség számláját is azokat az üzleti könyvekkel egybehangzóknak találta.

Referitor la împărțirea oronțului curat suntem de acord cu propunerea direcțiunii.

A tiszta nyereség felosztására nézve az igazgatósággal ugyanazon véleményvel vagyunk.

Dăci pe baza acestui raport propunem On. adun. generale să binevoiască a da șoare șoare aprobătoare bilanțul a primi proiectul la împărțirea profitului și a da absolutor pe anul 1915 atât direcțiunii, cât și comitetului de supraveghiere.

Ezen jelentés alapján tehát a tisztelt közgyűlésnek javasoljuk az évi mérleget jóváhagyolag tudomásul venni, a tiszta nyereség felosztására vonatkozó javaslatot elfogadni és az igazgatóságnak, valamint a felügyelőbizottságnak az 1915. évre a felmentvényt megszavazni.

Hosman, în 13 Februarie 1916

Holczmány, 1916. február hó 13-án.

I. Morariu, m. p., preș. elnök.

Nicolae Pinciu, m. p.

Ioan Comșa, m. p.

Ioan Căliman, m. p.

Ioan Olariu, m. p.

FOAIA POPORULUI
pe **CÂMPUL DE LUPTĂ**

se poate trimite ori-unde și cu începere de ori-când, ceea ce adăeem la cunoștință cetitorilor noștri, spre orientare, în urma mai multor întrebări ce primim mereu.

Prețul abonamentului este: 2 cor. pe timp de 5 luni de zile.

Pentru abonamente pe câmpul de luptă statorim prețul de 2 cor. pe timp de 5 luni, fiindcă știm, ca suma de 2 cor. (în bani de hârtie, bancnote de câte 2 cor.) se trimite mai ușor. Schimbarea adresei altunde, tot pe câmpul de luptă, sau mai târziu în vr'un oraș ori sat din lăcatrul Monarhiei austro-ungare, se face gratuit; e destul a scrie noua adresă pe o carte postală, unde să se spună însă și adresa de mai înainte.

Abonamente de acestea se pot face și din partea celui de acasă, cari doresc să trimită Foaiă la vr'un neam sau cunoscut de pe câmpul de luptă ori în altă parte a Austro-Ungariei.

Cel mai vechiu și mai mare institut financiar românesc din Austro-Ungaria

„ALBINA“

institut de credit și de economii în Sibiu

Filiale: Brașov, Bozoviciu, Elisabetopole, Lugos, Mediaș și Mureșoșorhei
Agenturi: Orșova, Sânmărtin, Sânmiclăușul-mare și Șeica-mare

Capital societar	K 6,000,000.-
Fonduri de rezervă și penziuni	" 2,350,000.-
Portofel de cambii	" 17,700,000.-
Imprumuturi ipotecare	" 12,400,400.-
Depuneri spre fructificare	" 24,500,000.-
Serisuri fonciare în circulațiune	10,000,000.-

Primește depuneri spre fructificare cu **4-4 1/2 %** după termenul de abdicere, plătind însuși darea de interes

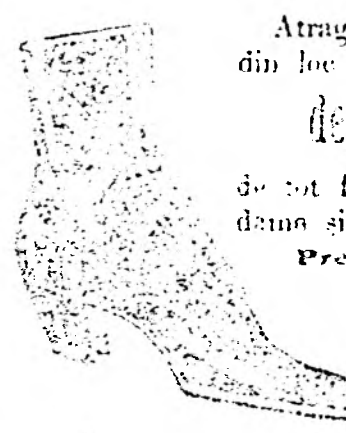
execută asemnări de bani la America și îngrijește încasări de cecuri și asignațiuni asupra oricărei pieți, mijlocește tot felul de afaceri de bancă. — Orice informațiuni se dau gratis și prompt atât de Centrala din Sibiu, cât și de filialele și agenturile institutului.

Direcțiunea.

Sprînzina industria română

Vasile Ban,

depozit de încălțăminte — la „Cisma marea roșie” Sibiu, (Burgergasse) Nr. 7, Nagyszeben.

Atrag atenția onoratului public din loc și jur că mi-am asortat **depozitul cu ghete** de tot felul și de lux pentru copii, dame și bărbați.

Prețul după cursul zilei
1500 pärechi de bocanci — ca prețul dela 20 cor până la 28 cor. lucrări din materialul cel mai bun pentru domni, muncitori și militari.

- Ghete de copii Nr. 20—25 26—28 29—34 K. 9—20 13—20 20—28
- Ghete de dame Nr. 35—42 de bărbați Nr. 39—47 K. 20—40 K. 30—60

Catslog nu dăm afară până după războiu.
Nu pe deți ocazia și va convingeți!

Calodont
nouă împachetare.

In urma împrejurărilor prezente suntem siliți a schimba forma de împachetare la

Crema de dinți „KALODONT“

pe care am pus-o în comerț de aproape 30 de ani. Impachetarea tuburilor se va face pe viitor în loc de în hilsenele folosite până acum, în carton îndoit, a cărui desen și culoare e aceeași, ca etichetele tuburilor noastre, cari sunt patentate în toate țările.

Bine cunoscutul și peste tot locul bine văzutul articol „Kalodont” se pune în vânzare, ca și până acum, în calitate neîntrecută.

F. A. Sarg's Son & Co.
Vien IV. Berlin.

Atelier de curelărie, șelărie și colerărie ORENDT G. & FEIRI W.

(odinoară Societatea curelarilor)
Strada Cisnădiei 45 - SIBIU - Helldorfgasse 45

Magazin foarte bogat în articole, pentru căroțat, călărit, vânătoare, sport și toată, po-clăzi și procovățuri, portuionce și bretele solide și

un articol de galanterie de preferință celor mai moderne. Curelele de maslină, curele de cauciuc și le-gat, și vâzodul pentru călărie în depozit.

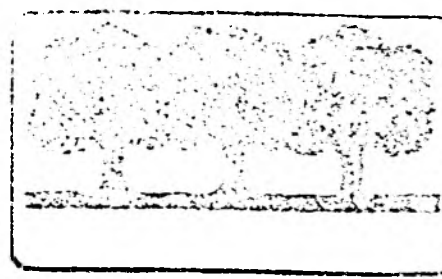
Toate articolele din hărușe nouă și reparatura lor se execută prompt și lătin. Liste de prețuri, la cerele, se trimit la cerere. Comenzi prin postă se efectuează prompt și conștientos.

Mare depozit de hamuri pentru cal dela solurile cele mai ieftine până la cele mai fine, coperitoare (toluri) de cal și colere de călărie.

Berea albă și neagră din Bereria dela Trei-Stejari

in SIBIU este foarte bună și gustoasă!

Acestă bere e căutată și se bea cu plăcere de toți cari o cunosc, atât la oraș cât și la sate

Că berea noastră e foarte căutată se poate vedea și de acolo că cum se vând, se înmulțesc mereu